



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudců Mgr. Barbory Berkové a Mgr. Michala Rendy ve věci

žalobkyně: P. T. – S. s. r. o., IČO X,
sídlem H. 857, O.
zastoupená advokátkou Mgr. Klárou Mišákovou
sídlem Masarykova 795/41, Olomouc

proti
žalovanému: Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát
sídlem Květná 15, 603 00, Brno

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 1. 2017, č. j. SZPI/AV846-23/2015,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce, č. j. SZPI/AV46-23/2015 ze dne 19. 1. 2017, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce, inspektorátu v Olomouci (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 2. 6. 2016, č. j. SZPI/AV846-19/2015, jímž správní orgán I. stupně uložil žalobkyni pokutu ve výši 45 000 Kč podle ustanovení § 17 odst. 11 písm. c) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích (dále jen „zákon o potravinách“), včetně povinnosti uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč

uložených podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu a dále povinnosti uhradit náklady laboratorního rozboru ve výši 250 Kč uložených podle ustanovení § 3 odst. 6 zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci, za spáchání správních deliktů podle ustanovení § 17 odst. 1 písm. r) zákona o potravinách, ve znění účinném do 6. 9. 2016, ve spojení s článkem 4 odst. 2 kapitoly II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, o hygieně potravin, jichž se měla dopustit na provozovně P. T. – S. s. r. o., H. 857, O. tím, že:

1) v období od 15. 1. 2015 do 16. 1. 2015

- 1.1 neudržovala potravinářské prostory v čistotě a dobrém stavu, když bylo zjištěno, že ve skladu surovin byly na policích nad surovinami skladovány odpady v otevřených papírových pytlích (**znečištěné papíry, smetky mouky, plasty, igelity, pod paletami na podlaze byly zašlé nečistoty, prach, pavučiny a rozsypané suroviny, na paletě vedle surovin v otevřených pytlích zjištěn výskyt trusu hlodavců**);
a dále nezajistila, aby:
- 1.2 povrchy, včetně povrchů zařízení, v oblastech kde se manipuluje s potravinami, zejména povrchy přicházející do styku s potravinami, byly udržovány v bezvadném stavu a čistitelné, případně dezinfikovatelné, když bylo zjištěno, že povrch dřezu s vodovodním kohoutkem, ze kterého je používána voda při výrobě pekařských výrobků, nebyl udržován v dobrém stavu, povrch okraje u stěny nebyl hladký, ani snadno čistitelný;
- 1.3 suroviny a všechny složky skladované v potravinářském podniku byly uloženy ve vhodných podmínkách navržených tak, aby zabráňovaly jejich kažení a ve všech fázích zpracování a distribuce, byly potraviny chráněny proti jakékoliv kontaminaci, která by mohla způsobit, že potraviny nebudou vhodné k lidské spotřebě, budou poškozovat zdraví anebo budou kontaminovány takovým způsobem, že by bylo nesmyslné očekávat, že by mohly být v takovém stavu konzumovány, když byl zjištěn jeden druh potraviny s prošlým datem použitelnosti skladovaný v lednici společně s polotovary, tj. připravenými náplněmi, nastrohanými jablky, volně uloženými v otevřených plastových nádobách bez označení data přípravy, nechráněnými proti kontaminaci, a dále s potravinami s prošlým datem minimální trvanlivosti, tj. **sypkými směsmi k výrobě pekařských výrobků skladovaných na paletách ve skladu surovin, uložených vedle dvou palet na podlaze pod oknem, kde byly volně uloženy tácky s jedovými granulemi na hubení hlodavců, na paletě pod surovinami byl zjištěn výskyt trusu hlodavců, pod paletami zašlé nečistoty, prach, pavučiny, ve skladu surovin na obalech surovin byl zjištěn výskyt mrtvých i živých zavíječů – nebylo zabráněno riziku kontaminace surovin**;
- 1.4 všechny předměty, se kterými přicházejí potraviny do styku, byly důkladně očištěny, případně dezinfikovány, aby se vyloučilo riziko kontaminace, když byli zjištěni škůdci a výskyt zavíječů a škůdců rodu potěmník v ošatkách používaných při výrobě pekařských výrobků;
- 1.5 opatření pro skladování a odstraňování potravinářských odpadů, nepoživatelných vedlejších produktů a jiných odpadů, které musí být ukládány do uzavíratelných nádob, když bylo zjištěno, že ve skladu surovin, ve smažírně koblih i ve výrobní dílně byl odpad včetně potravinářského odpadu uložen volně v otevřených papírových pytlích, k dispozici nebyla uzavíratelná nádoba na ukládání odpadu;

- 1.6 každá osoba pracující v oblasti, kde se manipuluje s potravinami, udržovala vysoký stupeň osobní čistoty a nosila vhodný, čistý, případně ochranný oděv, když bylo zjištěno, že zaměstnanci, kteří v době kontroly vyráběli pekařské výrobky, navazovali, tvarovali a plnili těsto, neudržovali vysoký stupeň osobní čistoty, nebyli oděni do čistého pracovního oděvu a při výrobě potravin neměli pokrývku hlavy, zaměstnanci používali vlastní oděv;

2) v období od 15. 1. 2015 do 4. 2. 2015 nezajistila dostatečné zásobování pitnou vodou, která musí být použita vždy, kdy je nezbytné zajistit, aby nedošlo ke kontaminaci potravin, když bylo zjištěno, že žalobkyně používala po uvedené období jako surovinu pro výrobu pekařských výrobků vodu, která dle laboratorních výsledků nesplňuje ve znacích pH a dusičnanů požadavky na pitnou vodu dle vyhlášky č. 252/2004 Sb.;

3) dne 4. 2. 2015 neudržovala potravinářské prostory v čistotě a dobrém stavu, když bylo zjištěno, že v umývárně přepravek byla umístěna myčka přepravek, pračka na praní pracovních oděvů, ledničky a mrazící boxy označené jako „soukromé“, kdy v jednom z těchto mrazících boxů bylo značné množství zamražených výrobků s prošlým datem použitelnosti, kdy se jednalo o totožné druhy masných výrobků, které byly používány při výrobě pekařských výrobků, a dále byly v této místnosti skladovány i předměty nesouvisející s výrobní činností, jako pneumatiky, jízdní kola, zavařeniny, sterilovaná zelenina, vyřazené papírové pytle, kartony a řada nepotřebných předmětů, které znemožňovaly úklid této místnosti.

2. Žalobkyně s rozhodnutím žalovaného nesouhlasí, považuje jej za nezákonné, vydané na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, přičemž namítá, že:

- a) nebylo ve správním řízení prokázáno, že by se skutek stal tak, jak je popsán ve skutkové větě rozhodnutí, a to konkrétně v bodě 1.1 a 1.3 skutkové věty rozhodnutí. Správní orgán dle žalobkyně vycházel pouze z fotografické dokumentace pořízené během kontroly provedené správním orgánem I. stupně, konkrétně z fotografií číslo 5, 6 a 7. Tyto však žalobkyně považuje za neprůkazné, když existenci zašlé nečistoty, prachu, pavučiny a rozsypaných surovin nikterak neprokazují. Stejně tak nelze na základě fotografií dojít k závěru bez důvodných pochybností, že se na paletách nacházel myší trus, ani že by byly uloženy a skladovány jedové granule v blízkosti surovin určených pro výrobu pekařských výrobků. Pokud se žalovaný v odůvodnění rozhodnutí odvolává na protokol o kontrole č. X a doklad o provedených kontrolních úkonech č. X, pak žalobkyně namítá, že skutečnost, že se jedná o fyzickou osobu za kontrolovanou osobu, přítomná provedení kontroly na místě, ke kontrolním zjištěním nevyjádřila, neznámá, že s kontrolními zjištěními souhlasila, když dle právního řádu ČR mlčení neznámá souhlas. Navíc se shora uvedené dokumenty odkazují na přiloženou fotodokumentaci, která má tvrzení správního orgánu dokládat, ačkoliv tomu tak není. Z uvedených důvodů nemůže dle žalobkyně obstát ani výrok o uložení sankce;
- b) jak správní orgán I. stupně, tak žalovaný se nevypořádali s námitkou žalobkyně, že z fotografie číslo 2 není patrné, že by oděv zaměstnanců byl znečištěn;
- c) nebyly splněny zákonné předpoklady pro uložení sankce, když spáchání všech tvrzených deliktů nebylo prokázáno. Správní orgán hodnotil jednotlivé důkazy izolovaně, nikoliv v jejich vzájemné souvislosti a z písemných podkladů izoloval pouze

ty části, které byly v neprospěch žalobkyně. Žalovaný tak neposuzoval komplexně písemná tvrzení s obrazovou dokumentací, která měla závěry správního orgánu prokázat.

3. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné. K žalobním námitkám uvádí, že správní orgán rozhodoval na základě přesně a úplně zjištěného skutkového stavu, odůvodnění rozhodnutí pak dle žalovaného splňuje požadavky zákonnosti a je přezkoumatelné. Sankce byla stanovena na základě zákona a v jeho mezích. K jednotlivým námitkám žalobkyně žalovaný uvádí, že tyto jsou shodné s odvolacími námitkami, když s těmito se vypořádal již v odůvodnění svého rozhodnutí. K námitce a) žalovaný uvádí, že fotodokumentace pořízená při kontrole byla pořízena v souladu s ustanovením § 8 písm. d) zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci (dále jen „zákon o SZPI“) a společně s popisem kontrolních zjištění uvedených v protokolu o kontrole a dokladem o provedených kontrolních úkonech zachycuje úplně zjištěný skutkový stav. Žalovaný má za to, že závěr o nedodržení předmětných hygienických požadavků je plně podepřen podklady rozhodnutí. Proti protokolu o kontrole přitom žalobkyně nepodala námitky ve smyslu ustanovení § 13 kontrolního řádu, přestože o této možnosti byla řádně poučena. Stejně tak žalobkyně nepodala odvolání ve smyslu § 5 odst. 4 zákona o SZPI proti opatření č. X. Naopak tato opatření splnila, jak vyplývá z protokolu č. X ze dne 23. 2. 2015, a zjednáním nápravy dále argumentovala v odporu proti příkazu ze dne 24. 8. 2015. Námitka žalobkyně ohledně nedostatečně zjištěného skutkového stavu se tak poprvé objevila teprve v odůvodnění odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně a je nutno jí proto považovat za ryze účelovou. Pokud se jedná o žalobní námitku b) ohledně nedostatku odůvodnění spočívajícího v námitce nedostatečných skutkových zjištění týkajících se oblečení zaměstnanců, pak dle žalovaného byla tato řádně vypořádána jak orgánem I. stupně, tak v napadeném rozhodnutí (strana 11). Stejně tak zdůvodněním výše uložené sankce (námitka c) se jak správní orgán I. stupně, tak žalovaný zabývali v odůvodnění rozhodnutí.
4. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že správní orgán I. stupně provedl v provozovně žalobkyně dne 15. 1. – 16. 1. 2015 a dne 4. 2. 2015 kontrolu, jejímž předmětem bylo dodržování povinností při uvádění potravin na trh. V rámci kontroly byly provedeny kontrolní úkony, a to kontrola dokladů, dodržování hygienických požadavků, dodržování požadavků na pitnou vodu a kontrola plnění vydaných opatření. O kontrolním vstupu probíhajícím od 15. 1. 2015 do 16. 1. 2015, byl inspektory vyhotoven doklad o provedených kontrolních úkonech č. X, jehož součástí byla mj. i inspektory pořízená fotodokumentace. Zároveň bylo správním orgánem I. stupně vydáno opatření č. X ze dne 16. 1. 2015 a dále opatření č. X ze dne 4. 2. 2015, ve smyslu ustanovení § 5 odst. 1 písm. c) zákona o SZPI, kterým byla žalobkyni uložena opatření k odstranění zjištěných nedostatků. Proti uvedeným opatřením nebylo ze strany žalobkyně podáno odvolání. O kontrole byl následně v souladu s ustanovením § 12 kontrolního řádu sepsán protokol č. X ze dne 4. 2. 2015, který byl téhož dne osobně předán žalobkyni. V protokole o kontrole bylo konstatováno, že žalobkyně splnila všechna opatření uložená jí dne 16. 1. 2015. Proti kontrolním zjištěním žalobkyně nepodala námitky. Dne 23. 2. 2015 byla provedena další kontrola provozovny žalobkyně, jejímž předmětem bylo dodržování povinností při uvádění potravin na trh a plnění uložených opatření. O této kontrole byl sepsán protokol č. P027-80759/15 ze dne 23. 2. 2015, z něhož vyplývá, že žalobkyně splnila opatření uložená dne 4. 2. 2015. Proti protokolu o kontrole žalobkyně nepodala námitky. Správní orgán I. stupně vydal dne 31. 7. 2015 příkaz č. j. SZPI/AV846-6/2015, kterým shledal

žalobkyni vinnou ze spáchání tří správních deliktů dle ustanovení § 17 odst. 1 písm. r) zákona o potravinách, a za to jí byla uložena úhrnná pokuta ve výši ve výši 50 000 Kč a dále povinnost k náhradě nákladů řízení ve výši 1 000 Kč a nákladů laboratorního rozboru ve výši 250 Kč. Proti tomuto příkazu podala žalobkyně v zákonné lhůtě odpor. V jeho odůvodnění mj. namítala, že řádně a včas odstranila všechny závady vytčené správním orgánem, o čemž svědčí i protokol č. X ze dne 4. 2. 2015 a protokol č. X ze dne 23. 2. 2015, k této skutečnosti však správní orgán nepřihlédl při ukládání sankce. Ve vztahu k oděvům zaměstnanců namítala, že se jedná o pochybení těchto zaměstnanců, nikoliv její, když zaměstnance řádně v této souvislosti proškolila při jejich nástupu do zaměstnání. Správní orgán I. stupně dne 9. 10. 2015 vydal rozhodnutí č. j. SZPI/AV846-12/2015, které bylo k odvolání žalobkyně zrušeno rozhodnutím žalovaného č. j. SZPI/AV846-15/2015 ze dne 2. 2. 2016 pro nesprávné zjištění stavu povrchu dřezu s vodovodním kohoutkem při kontrole dne 4. 2. 2015, a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k dalšímu řízení.

5. Rozhodnutím ze dne 2. 6. 2016, č. j. SZPI/AV846-19/2015, shledal správní orgán I. stupně žalobkyni vinnou ze spáchání tří správních deliktů dle ustanovení § 17 odst. 1 písm. r) zákona o potravinách, za což jí byla uložena úhrnná pokuta ve výši ve výši 45 000 Kč a dále povinnost k náhradě nákladů řízení ve výši 1 000 Kč a nákladů laboratorního rozboru ve výši 250 Kč. Zároveň, vázán právním názorem žalovaného, rozhodl o zastavení řízení ohledně dílčího útoku správního deliktu pod bodem 1). Správní orgán I. stupně v odůvodnění rozhodnutí na straně 18-19 konstatuje dílčí skutková zjištění učiněná z jednotlivých listinných důkazů, odůvodnění závěru o skutkovém stavu je pak obsaženo na straně 15, 16, 18, 19, kde správní orgán konstatuje, že závěr o skutkovém stavu v bodě 1.1, 1.3 a 1.6 skutkové věty rozhodnutí opřel o fotografickou dokumentaci a o doklad o provedených kontrolních úkonech č. X ze dne 15. 1. 2015.
6. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně řádně a včas odvolání, v němž uplatnila mj. shodné námitky jako v podané žalobě. O tomto odvolání žalovaný rozhodl tak, že rozhodnutím ze dne 19. 1. 2017, č. j. SZPI/AV846-23/2015 odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil, když shledal námitky žalobkyně nedůvodné a napadené rozhodnutí zákonné a přezkoumatelné.
7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zákona č. 152/2002 Sb., soudního řád správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
8. Krajský soud rozhodoval o věci samé bez jednání, neboť oba účastníci s tímto postupem souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
9. Žalobkyně předně namítá, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy, když fotografie, na nichž je závěr o skutkovém stavu založen, vytýkaná jednání neprokazují (žalobní bod a). Konkrétně pak žalobkyně napadá skutková zjištění v bodě 1.1 a 1.3 skutkové věty rozhodnutí správního orgánu I. stupně, která nemají oporu ve fotografiích číslo 5, 6 a 7. Krajský soud považuje tuto námitku žalobkyně za nedůvodnou. Jak vyplývá z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně, ale i z odůvodnění žalovaného, správní orgány závěr o skutkovém stavu nezaložily pouze na fotodokumentaci, která je přílohou dokladu o provedených kontrolních úkonech č. X ze dne 16. 1. 2015, jak namítá žalobkyně, nýbrž vycházely z celé řady dalších listinných důkazů, jejichž výčet je obsažen na straně 18-19 rozhodnutí

správního orgánu I. stupně. Ve vztahu k napadaným bodům 1.1 a 1.3 pak z odůvodnění prvostupňového orgánu (strana 15, 16, 18 a 19) i z odůvodnění žalovaného (strana 9, 10) vyplývá, že skutkový stav byl v těchto bodech zjištěn zejména z protokolu o kontrole č. X ze dne 4. 2. 2015, dokladu o provedených kontrolních úkonech č. X ze dne 16. 1. 2015 a z fotodokumentace, která je přílohou dokladu o provedených kontrolních úkonech č. X ze dne 16. 1. 2015 a č. X ze dne 4. 2. 2015.

10. Žalobkyně ve své žalobě namítá, že *skutečnost, že se jedná o fyzickou osobu za kontrolovanou osobu přítomnou provedení kontroly na místě ke kontrolním zjištěním nevyjádřila, neznamená, že s kontrolními zjištěními souhlasila (dle právního řádu ČR mlčení neznamená souhlas). Navíc se shora uvedené dokumenty odkazují na přiloženou fotodokumentaci, která má tvrzení správního orgánu dokladat.* Je tak zřejmé, že ze strany žalobkyně dochází k záměně skutkových zjištění, coby obsahu protokolu o kontrole, za skutková tvrzení. V této souvislosti je třeba konstatovat, že se skutkovými zjištěními obsaženými v protokolu o kontrole nelze nakládat jako s „tvrzeními“, která musí být dále prokazována jednotlivými důkazy. Jak připustil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 30. 5. 2008, č. j. 4 As 21/2007 - 80 výsledky kontroly jako podkladu pro zahájení řízení o uložení pokuty lze použít jako jeden z důkazů protiprávního jednání odpovědného subjektu. Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2013, č. j. 3 Ads 103/2012 - 41, protokol o kontrole může být i jediným důkazem, o němž stačí opřít závěr správního orgánu o spáchání deliktu. Podmínkou jeho použití v důkazním řízení je však spolehlivě zaznamenané zjištění o spáchaném skutku. Jinými slovy, protokol o kontrole a v něm obsažená skutková zjištění nejsou pouhými „tvrzeními“ správního orgánu, ale samotným důkazem, který není možno dále dokazovat, nýbrž je třeba hodnotit jej z pohledu jeho hodnověrnosti, respektive správnosti. Protokol o kontrole je přitom veřejnou listinou ve smyslu ustanovení § 53 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen s. ř.), jejíž obsah je nutno, v souladu se zásadou presumpce správnosti veřejných listin, považovat za pravdivý, není-li dokázán opak (viz analogicky rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2017, č. j. 7 As 146/2016 - 29). Účastník tak sám musí tvrdit, že její obsah není správný, a zároveň o tomto svém tvrzení nese důkazní břemeno (viz usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 7. 2002, sp. zn. IV. ÚS 682/2000 či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13. 3. 2014, sp. zn. 21 Cdo 2737/2012).
11. V této souvislosti je třeba konstatovat, že žalobkyně nepodala námitky proti protokolu o kontrole ze dne 4. 2. 2015, ačkoliv s ním byla řádně seznámena a o možnosti podat námitky byla správním orgánem poučena. Zároveň nepodala odvolání proti žádnému z opatření, které jí bylo v rámci kontrol prováděných dne 15. - 16. 1. 2015 a dne 4. 2. 2015 uloženo. Jinými slovy žalobkyně zjištěná pochybení nijak nerozporovala. Naopak, jak vyplývá z obou protokolů o kontrolách i z odůvodnění odporu proti následně vydanému příkazu, všechna uložena opatření, včetně povinnosti provést důkladný úklid ve skladu surovin a povinnosti chránit suroviny uložené ve skladu na paletách proti jakékoliv kontaminaci [viz strana 4 protokolu ze dne 4. 2. 2015 č. P015-80759/15: bod D01: *Sklad surovin byl uklizen a udržován v čistotě (...) podlaha i paleta byly očištěny, v době kontroly nebyl zjištěn výskyt trusu, ani pavučin, bod D03: (...) nebyly zjištěny volně ložené jedové granule na hubení blodavců (...)], splnila. Z tohoto důvodu se také v odporu i v odvolání domáhala snížení sankce.*
12. Své námitky žalobkyně uplatnila teprve v odůvodnění odporu proti vydanému příkazu. Avšak ani v něm, ani v průběhu celého správního řízení, stejně jako v řízení před soudem,

žalobkyně neuplatnila žádnou námitku, kterou by konkrétně a věcně zpochybňovala správnost a pravdivost protokolu o kontrole, když po celou dobu řízení argumentuje pouze skutečností, že tyto závěry nemají oporu ve fotodokumentaci k tomuto protokolu přiložené.

13. Lze proto konstatovat, že samotný obsah protokolu o kontrole nebyl v průběhu kontrolního, správního, ani soudního řízení jakkoliv zpochybněn a za této situace je bezesporu důkazem zcela použitelným. Protokol společně s fotodokumentací a doklady o provedení kontrolních úkonů jednoznačně umožňují učinit závěr o skutkovém stavu bez důvodných pochybností, když tyto jednotlivé důkazy na sebe logicky navazují, jsou ve vzájemném souladu a umožňují jen jediný závěr, a to, že se žalobkyně dopustila protiprávního jednání tak, jak je uvedeno ve skutkové větě rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Naopak žalobkyně sama neuvedla žádná konkrétní tvrzení, ani neoznačila žádný relevantní důkaz, který by byl s to zpochybnit zjištěný skutkový stav. Za situace, kdy správní orgány obou stupňů neměly pro neexistenci důvodných pochybností o zjištěném skutkovém stavu důvod pro obstarávání dalších podkladů pro rozhodnutí, leželo břemeno tvrzení i důkazní břemeno ohledně zjišťovaných skutečností na samotné žalobkyni, v souladu s ustanovením § 52 s. ř. (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2013, č. j. 5 As 64/2011 – 66). Námitky žalobkyně však zůstaly jen v rovině zpochybňování průkaznosti osamoceně fotografické dokumentace, která je však potvrzována protokolem o kontrole a doklady o provedení kontrolních úkonů.
14. Lze proto uzavřít, že skutkový stav v projednávané věci byl zjištěn bez důvodných pochybností a je plně v souladu s provedenými důkazy a ostatními podklady pro rozhodnutí. Soud tak žalobní bod a) shledal nedůvodným.
15. Následně se soud zabýval žalobním bodem b), v němž žalobkyně namítala nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného z důvodu absence vypořádání námítky žalobkyně týkající se neprokázání znečištění oděvu zaměstnanců v odůvodnění napadeného rozhodnutí.
16. V této souvislosti krajský soud pro úplnost připomíná, že podstatou jednání vytýkaného v bodě 1. 6 skutkové větě rozhodnutí, je porušení povinnosti obsažené v příloze č. 2 kapitole VIII. odst. 1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. 4. 2004, o hygieně potravin, stanovující, že *každá osoba pracující v oblasti, kde se manipuluje s potravinami, musí udržovat vysoký stupeň osobní čistoty a musí nosit vhodný, čistý, a je-li to nezbytné, ochranný oděv*. Podle ustanovení § 50 písm. b) vyhlášky č. 137/2004 Sb., o hygienických požadavcích na stravovací služby a o zásadách osobní a provozní hygieny při činnostech epidemiologicky závažných, platí pro provozování stravovacích služeb, výrobu potravin a uvádění potravin do oběhu povinnost nošení čistých osobních ochranných prostředků odpovídajících charakteru činnosti, zejména pracovní oděv, pracovní obuv a pokrývku hlavy při výrobě potravin a pokrmů. Z uvedeného vyplývá, že k porušení ukládané povinnosti postačí, pokud zaměstnanci pekařství neměli při výrobě pekařských výrobků vhodný oděv nebo čistý oděv nebo ochranný oděv. Tedy aby bylo možno vyvozovat odpovědnost žalobkyně za vytýkaný správní delikt postačí nesplnění jednoho z požadavků na oděv pracovníka manipulujícího s potravinami (pro dodržení této povinnosti musí být naplněny všechny požadavky kumulativně). Sama žalobkyně přitom v průběhu řízení přisvědčila správnímu orgánu, že zaměstnanci neměli vhodný oděv, ani pokrývku hlavy, za což jim udělila výtku. Tyto skutečnosti, tedy že zaměstnanci neměli vhodný oděv, neboť nebyli při práci v pracovním oblečení, ale v osobním oblečení, bez

ochranného oděvu, a neměli pokrývku hlavy, je jednoznačně prokázána i samotnými fotografiemi. I pokud by tudíž nebylo prokázáno, že měli zaměstnanci žalobkyně znečištěné oblečení, nemohla by tato nepřesnost ve výroku rozhodnutí být překážkou odpovědnosti žalobkyně za vytykaný správní delikt v bodě 1.6.

17. Nadto se žalovaný s odvolací námitkou týkající se znečištěného oděvu pracovníků žalobkyně vypořádává v odůvodnění svého rozhodnutí na straně 11 v bodě 7. Odvolací námitka žalobkyně týkající se oděvu jejich pracovníků zněla tak, že z *obr. č. 2 není patrné, že by oděv zaměstnanců byl znečištěn, jak tvrdí správní orgán*. Žalovaný ve svém rozhodnutí částečně cituje odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně týkající se vypořádání námítky žalobkyně ohledně otázky objektivní odpovědnosti žalobkyně za vytykané jednání. Následně žalovaný v odvolání namítané nedostatky v souladu se zásadou dvouinstančnosti správního řízení (k tomu blíže viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2009, č. j. 4 Ads 86/2008-198) odůvodnění doplňuje a s poukazem na protokol o kontrole ze dne 4. 2. 2015 a v něm obsažené zjištění učiněné při kontrole inspektorem, že „*Zaměstnanci používali vlastní oděv, který byl znečištěn.*“ konstatuje, že má za prokázané, že prvostupňový orgán dostatečně zjistil a popsal skutkový stav, ze kterého vyplývá, že zaměstnanci při práci neměli čistý oděv.
18. Z uvedeného je tak zřejmé, že se žalovaný neztotožňuje s námitkou žalobkyně, když na rozdíl od ní považuje i tuto část skutkové věty bodu 1.6 (znečištěný oděv zaměstnanců) za prokázanou bez důvodných pochybností, a to zejména protokolem o kontrole ze dne 4. 2. 2015. Jak uvedeno výše, fotodokumentace nebyla v předmětném správním řízení jediným důkazem. Vždy je nutno hodnotit všechny důkazy ve vzájemných souvislostech, v tomto případě nedostatky oděvu pracovníků žalobkyně spočívající mj. i v jeho znečištění prokazuje protokol o kontrole ze dne 4. 2. 2015, fotodokumentace a doklad o provedených kontrolních úkonech ze dne 15. 1. 2015. Žalovaný tedy uvedenou námitku vypořádal a vytykanými nedostatky se zabýval. I tato námitka je tak soudem shledána nedůvodnou.
19. Na závěr se soud zabýval námitkou c). V této žalobkyně obecně napadá jednostrannost hodnocení důkazů, aniž by vylíčila jakékoliv konkrétní nezákonné úvahy, hodnocení či závěry, kterých se měl správní orgán vůči ní dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí. Žalobkyně v tomto žalobním bodě naopak jen obecně cituje zákonná ustanovení. Za této situace mohl krajský soud provést přezkum žalobou napadeného rozhodnutí rovněž jen v obecné rovině, neboť soud ve správním soudnictví, které je ovládáno zásadou dispoziční a koncentrační, nesmí nahrazovat projev vůle žalobce a vyhledávat za něj konkrétní vady napadeného rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2008, č. j. 4 As 3/2008-42). Dle názoru krajského soudu z obsahu správních spisů, z odůvodnění rozhodnutí žalovaného i z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně, je zřejmé, že správní orgány postupovaly zcela v souladu s ustanovením § 50 odst. 4 s. ř., když hodnotily podklady pro rozhodnutí i provedené důkazy, podle své úvahy, přitom pečlivě přihlížely ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uváděla samotná žalobkyně. Správní orgány se taktéž dostatečně vypořádaly se všemi námitkami žalobkyně, provedly všechny dostupné důkazy, včetně důkazů navržených žalobkyní a tyto zahrnuly do svých závěrů o skutkovém stavu a úvah o výši stanovené sankce (str. 7-15 žalobou napadeného rozhodnutí). Hodnotícím úvahám správního orgánu nelze ničeho vytknout.
20. Stejně tak k obecně formulované námitce ohledně nesplnění zákonných předpokladů pro uložení sankce, nezbyvá soudu než konstatovat, že za situace, kdy byla prokázána

odpovědnost žalobkyně za vytýkaná protiprávní jednání, byly nutně naplněny i zákonné předpoklady pro uložení sankce za tyto skutky, když této odpovědnosti se dle zákona o potravinách nelze zprostit.

21. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.
22. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující obvyklou činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 21. února 2018

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu